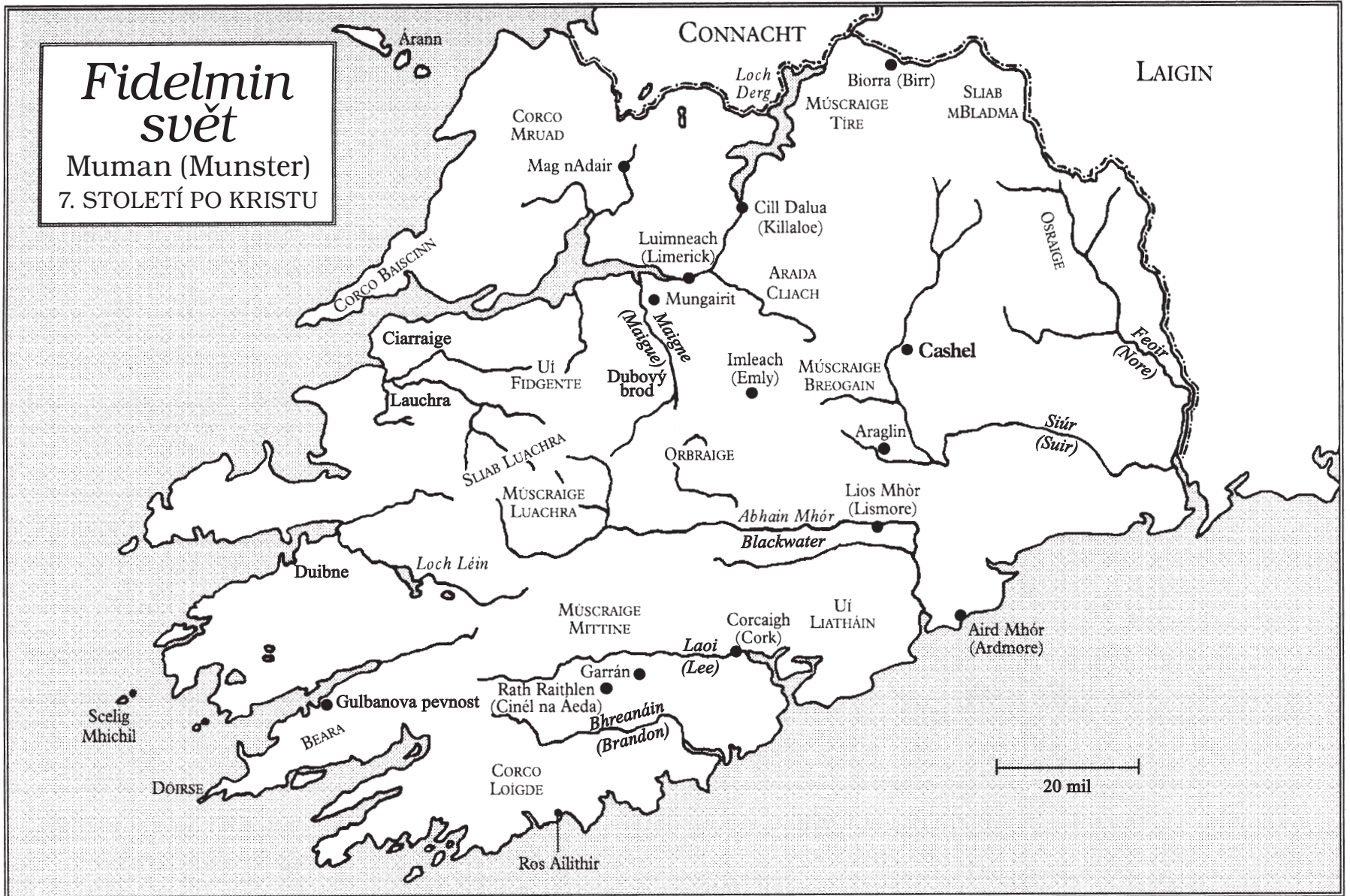

Fidelmin svět

Muman (Munster)
7. STOLETÍ PO KRISTU

Sestra Fidelma z Cashelu, *dálaigh* neboli advokátka soudního dvora v Irsku sedmého století
Bratr Eadulf ze Seaxmund's Ham, saský mnich ze země Jižního lidu

V Cashelu

Colgú z Cashelu, král Mumanu a Fidelmin bratr
Donndubháin, *tánaiste* neboli králův nástupce
Donennach mac Oengus, vládce lidu Uí Fidgente
Gionga, velitel Donennachových tělesných stráží
Conchobhar, astrolog a lékárník
Capa, kapitán Colgúových tělesných stráží

Brehon Rumann z Fearnay
Brehon Dathal z Cashelu
Brehon Fachtna z Uí Fidgente

Oslóir, podkoní
Della, Fidelmina přítelkyně

Ve Studnici nad Arou

Aona, krčmář
Adag, jeho vnuk

V Imleachu

Ségdae, opat a biskup z Imleachu, Ailbeův comarb
Bratr Mochta, strážce posvátného relikviáře
Bratr Madagan, *rechtaire* neboli klášterní správce
Bratr Tomar, podkoní
Sestra Scothnat, služebná z ubytovny pro hosty
Finguine mac Cathal, vládce Cnoc Áine
Bratr Daig
Bratr Bardán, lékárník
Nion, *bó-aire* (vládce malého klanu) a kovář
Suibne, jeho pomocník
Cred, krčmářka
Samradán, kupec návštěvou z Cashelu
Solam, *dálaigh* lidu Uí Fidgente

Vysoký řeholník zahalený v hábitu s kápí spěchal ztemnělou chodbou. Podešve jeho sandálů pleskaly hlasitě o žulové dláždění, až bylo s podivem, že ten ostrý zvuk neprobudí celé opatství ze sna. Muž před sebou držel krátkou silnou lojovou svíci, jejíž plamen v průvanu na chodbě poplašeně tančil a mihotal se, ale poskytoval svému nositeli právě tak dost chabého světla, aby viděl na cestu. Zář svíčky osvětlovala mnichovy vyzáblé rysy a poskakující stíny jeho tvář zdánlivě znetvořily, až působila jako výjev ze samotných hlubin pekla a ničím nepřipomínala obličej služebníka Božího.

Temná postava se zastavila před mohutnými dřevěnými dveřmi a na okamžik zaváhala. Nakonec neznámý sevřel volnou ruku do pěsti, dvakrát na dveře zabušil a pak, aniž čekal na odpověď, otočil kulatou kovovou západkou na dveřích a vešel.

Uvnitř místnosti panovala tma, opatství totiž ještě stále halil příkrov noci. Muž se na prahu znovu zarazil a pozvedl svíci do výše před sebou, aby si dovnitř posvítit. V rohu stálo malé lůžko a na něm se pod přikrývkou rýsovala čísi postava. Podle pravidelného hlubokého oddechování nově příchozí poznal, že jeho bušení na dveře a následný vstup do komnaty jejího jediného obyvatele neprobudilo.

Mnich přešel k posteli a odložil svíci na vedle stojící noční stolek. Potom se ke spící postavě naklonil, položil jí ruku na rameno a poněkud hrubě s ní zatřásl.

„Otče opate!“ zavolal s naléhavostí a hlas se mu potlačovaným rozrušením málem lálal. „Otče opate! Vzbud se!“

Spící muž zasténal, chvíli se převaloval a nakonec se začal neochotně probírat, několikrát rychle zamrkal a snažil se ve tmě zaostřit.